سالانه به‌طور میانگین نزدیک به ۱۰ درصد آگاهی و بینش دانش آموزان نسبت به آب افزایش می یابد

اهمیت سوادآموزی آبی در مدارس

گروه اجتماعی

سوادآموزی آبی باید در قالب آموزش مستمر و یک فرآیند دیده شود، آموزش براساس نیاز مردم در سطوح مختلف برای شناخت موقعیت و مسئولیت شان در قبال آب و با توجه به گستردگی چالش ها در این حوزه، افزایش دانش و تغییر نگرش های قبلی در این مورد و جایگزین کردن نگرش های جدید ضرورتی حیاتی است.

سوادآبی نباید به توزیع بروشور و تبلیغات تقلیل داده شود، بی تردید فهم ارتباط بین دسترسی و استفاده عادلانه از آب، مشارکت در حفاظت از منابع و بحث و گفت وگو در مورد مسائل اجتماعی و فرهنگی مربوط به آب برای تحت تأثیر قرار دادن جامعه در جهت مصرف پایدار نقش مهمی دارد.

برخی کشورهای جهان از سال ها قبل برای آگاهی بخشی و مسئولیت پذیری شهروندان خود به منظور مصرف بهینه آب، به آموزش در همه سطوح در جهت سازگاری با کم‌آبی روی آورده و می کوشند سواد شهروندان خود را در این بخش ارتقاء دهند، اقدامی که بیش و کم در کشور ما با اجرای طرح سوادآبی در سطح مدارس اجرایی شده است.

به روایت محمد جواد سمیعی، نماینده مشاور ملی سواد آبی، هدف از طرح مذکور که در آغاز راه با عنوان داناب یا نجات آب دانش آموزی نامگذاری شده بود، این است که آموزش های پایه در حوزه آب به دانش آموزان در مقطع متوسطه منتقل شود.

این طرح ۱۵ سال پیش از سوی شرکت مدیریت منابع آب ایران به عنوان متولی بخش آب کشور و از زیرمجموعه های وزارت نیرو در کنار وزارت آموزش و پرورش به عنوان مسئول و مجری نظام آموزش های رسمی، در سطح ملی و با تکیه بر مبانی علمی، به طور یکسان و هماهنگ در تمامی نقاط کشور شروع شد. طرحی که به دنبال آموزش و ارتقاء آگاهی عمومی در زمینه مسائل و چالش های آب کشور است و برای دانش آموزان مقطع راهنمایی سابق یا متوسطه اول فعلی، تعریف شده؛ نوجوانانی که از یک سو، از دوران ابتدایی عبور کرده و درک بهتری از موضوعات انتزاعی مثل آب زیرزمینی دارند و از سوی دیگر هنوز به طور کامل درگیر موضوعاتی مثل کنکور و بازار کار نشده اند. قاعدتا این گروه، تنها بخشی از جامعه نیستند که باید با آب و نجات آن آشنا شوند، اما یکی از بهترین و مستعدترین افراد جامعه قلمداد می شوند.

سمیعی در گفت و گو با «رسالت» می گوید: «آموزش سواد آبی در سطح مدارس، پایه ای و اصولی هست و در نقطه مقابل اقدامات شعاری، مقطعی و سلیقه ای قرار دارد. معمولا در آغاز تابستان با شدت گرفتن کم آبی، چند بیلبورد با هدف صرفه جویی آب در سطح شهر نصب و تعدادی بروشور چاپ می شود اما این موارد، آموزش های پایه ای محسوب نمی شود و طبیعتا اثربخشی چندانی هم ندارد، حال اینکه در آموزش های اصولی به دانش آموزان بدون درک درست از منابع و مصارف آب، مباحثی تحت عنوان صرفه جویی ارائه نمی شود.»

این کارشناس ارشد حوزه آب از گروه مهندسی - اجتماعی آبانگاه با استناد بر نتایج پژوهش ها عنوان می کند: «وضعیت سواد آبی در جامعه ما چندان تعریفی ندارد. چند سال قبل نتایج یک نظرسنجی عمومی نشان می داد، اولویت نخست شرکت کنندگان برای حل مسئله آب، بارورسازی ابرها و انتقال آب از دریا بوده است، درصورتی که از منظر کارشناسی اینگونه راه حل ها اولویتی در مسئله آب ایران ندارند. بنابراین ارائه تصویر درست و اصلاح باورهای نادرست بسیار حائز اهمیت است. یکی از باورهای نادرست این است که سهم بزرگی را برای وقوع بارش در نظر می گیریم، به این مفهوم که پس از ورود به دوره ترسالی و بارش های نرمال، مسئله آب را خاتمه یافته تلقی می کنیم. امسال مطابق پیش بینی کارشناسان، پاییز پربارشی خواهیم داشت و نباید مشکل کم آبی کشور را حل شده قلمداد کرد، چراکه مسئله کلان تر و عمیق تر از تصور ماست. ماهیت اقلیم ایران خشک و نیمه خشک است و وقوع بارش های خوب مقطعی نباید ما را به توهم پرآبی دچار کند. متأسفانه برخی مسئولان به دلیل نگرش نادرست و اولویت های فوری، مسئله کم آبی را رها کرده و با دانش ناکافی در حوزه آب سرمایه های عظیمی را به بهانه اشتغالزایی در بخش صنعت، خرج انتقال آب بین حوضه ای، سدسازی و آب‌شیرین کن می کنند، و برای آب های زیرزمینی که معمولا مورد استفاده کسب و کارهای خرد و متوسط کشاورزی و تأمین امنیت غذایی میلیون ها نفر است خود را کنار کشیده و نجات اشتغال این بخش را وظیفه خود نمی دانند. منابع آب زیرزمینی در معرض خطرند و باید درک کرد این منابع بی انتها نبوده و از بین رفتنی اند و بی توجهی به این مسئله موجب هدر رفت منابع عظیم آب های زیرزمینی در بخش های مختلف کشاورزی می شود. این چالش خود مصداق بارز بی سوادی یا کم سوادی آبی است، در اینجا آگاهی جامعه مهم است، جامعه ای که به مسئولان اجازه ندهد، عوامانه اقدام کنند. طبیعتا در بخش هایی که جامعه آگاه شده، مسئولین دست به عصا حرکت می کنند. برهمین اساس در طرح داناب و سوادآبی قرار نیست دانش آموزان اعداد و ارقامی را در رابطه با میانگین بارندگی و تعداد دشت های ممنوعه حفظ کنند. هدف این است که در ابتدا یک تصویر درست علمی در ذهن آنان شکل بگیرد تا بدانند با چه مسئله ای مواجهیم و سپس مباحث مربوط به مصرف صحیح در تمامی بخش ها مطرح شود.»

تداوم آگاهی، مستلزم استمرار

میزان اثربخشی این طرح موضوع دیگری است که سمیعی با اشاره به آن بیان می کند: «سالانه یک نمونه تصادفی آماری در ابتدا و انتهای طرح انتخاب و پیش آزمون و پس آزمون برگزار می شود تا میزان اثربخشی آموزش ها سنجیده شده و به عنوان موضوع کلیدی سال انتخاب و در هرنقطه از کشور، متناسب با مثال های محلی، مورد آموزش عمیق تر قرار می گیرد. سمیعی در این رابطه توضیح می دهد: «یک چارچوب کلی و ملی در طرح داناب و یا سواد آبی طراحی شده که مسائل کلان آب را ترسیم می کند و بعد شرکت های آب منطقه ای یعنی بخش آب هر استان موظف می شوند تا در تعامل با آموزش و پرورش، مسائل را برای همان استان به صورت بومی - محلی، پیاده سازی کنند. به عنوان نمونه بسیاری از استان های ما با مسئله فرونشست درگیرند (موضوعی که به عنوان محور آموزش های طرح در سال تحصیلی ۰۳-۱۴۰۲ انتخاب شده است) اما در بعضی استان ها پررنگ تر است و باید به شکل جدی تری مورد توجه قرار گیرد. بنابراین آموزش ها شامل یک بخش عمومی و یک بخش بومی - محلی است که دانش آموزان هر استان با مسئله آبی مختص به منطقه خود آشنا می شوند.»

بحران فرونشست زمین به دلیل برداشت بی رویه آب از سفره های زیرزمینی بسیار جدی است و نه تنها آثار باستانی و تاریخی، که حیات روزمره و زندگی شهروندان را تهدید می کند، از جمله در منطقه مرودشت فارس که محوطه های تاریخی نقش رستم و تخت جمشید در آن واقع شده است. به گفته کارشناسان این دشت یکی از ۴ منطقه دارای خطر بالای فرونشست در کشور است. حدود ۵۰ درتمامی کشور دنبال می شود. از سال ۱۳۹۷ نیز، هرسال، یک موضوع در میان موضوعات متنوع آبی، به عنوان موضوع کلیدی سال انتخاب و در هرنقطه از کشور، متناسب با مثال های محلی، مورد آموزش عمیق تر قرار می گیرد. سمیعی در این رابطه توضیح می دهد: «یک چارچوب کلی و ملی در طرح داناب و یا سواد آبی طراحی شده که مسائل کلان آب را ترسیم می کند و بعد شرکت های آب منطقه ای یعنی بخش آب هر استان موظف می شوند تا در تعامل با آموزش و پرورش، مسائل را برای همان استان به صورت بومی - محلی، پیاده سازی کنند. به عنوان نمونه بسیاری از استان های ما با مسئله فرونشست درگیرند (موضوعی که به عنوان محور آموزش های طرح در سال تحصیلی ۰۳-۱۴۰۲ انتخاب شده است) اما در بعضی استان ها پررنگ تر است و باید به شکل جدی تری مورد توجه قرار گیرد. بنابراین آموزش ها شامل یک بخش عمومی و یک بخش بومی - محلی است که دانش آموزان هر استان با مسئله آبی مختص به منطقه خود آشنا می شوند.»

دانش آموزان در آینده تصمیمات درستی را اتخاذ می کنند

قربانی خاطرنشان می کند: «استان فارس پس از خراسان رضوی بیشترین جمعیت دانش آموزی را دارد و از نظر مناطق آموزشی، رتبه اول در کشور را به خود اختصاص داده و در تمام ۶۰ منطقه آموزشی این استان، به منظور آموزش سوادآبی، جشنواره ها و کارگاه های متعددی برگزار کردیم و مستندات و مشاهدات میدانی نشان می دهد، در سال قبل سطح آب های زیرزمینی در این منطقه کمتر از ۲۰ متر بوده است، اما بررسی های میدانی در دو ماه گذشته از آن منطقه نشان می دهد، اکنون سطح آب های زیرزمینی در این دشت به ۱۲۰ متر رسیده و این در نوع خود یک چالش بزرگ است. مریم قربانی، نماینده اداره کل آموزش و پرورش در طرح داناب و مسئول اجرای آن در استان فارس با اشاره به ارتقاء سواد آبی در میان دانش آموزان این استان، از فرونشست زمین به عنوان موضوع محوری در ارائه آموزش به محصلان یاد کرده و در گفت و گو با «رسالت» می گوید: «مهمترین عامل فرونشست در استان فارس، کشاورزی و استخراج آب از ذخایر آب زیرزمینی است و راهکار برون رفت از آن مدیریت برداشت و حداقل ثابت نگه داشتن سطح آب زیرزمینی است، برای اصلاح این روند و تغییر در باورها و نگرش ها، آموزش سهم بسزایی دارد. شاید اگر مدیران ارشد در زمان نوجوانی به خوبی آموزش دیده و آگاه می شدند، اکنون مسئله فرونشست زمین به نقطه فعلی نمی رسید.»

دانش آموزان در آینده تصمیمات درستی را اتخاذ می کنند

قربانی خاطرنشان می کند: «استان فارس پس از خراسان رضوی بیشترین جمعیت دانش آموزی را دارد و از نظر مناطق آموزشی، رتبه اول در کشور را به خود اختصاص داده و در تمام ۶۰ منطقه آموزشی این استان، به منظور آموزش سوادآبی، جشنواره ها و کارگاه های متعددی برگزار کردیم و مستندات و مشاهدات میدانی نشان می دهد، در سال قبل سطح آب های زیرزمینی در این منطقه کمتر از ۲۰ متر بوده است، اما بررسی های میدانی در دو ماه گذشته از آن منطقه نشان می دهد، اکنون سطح آب های زیرزمینی در این دشت به ۱۲۰ متر رسیده و این در نوع خود یک چالش بزرگ است. مریم قربانی، نماینده اداره کل آموزش و پرورش در طرح داناب و مسئول اجرای آن در استان فارس با اشاره به ارتقاء سواد آبی در میان دانش آموزان این استان، از فرونشست زمین به عنوان موضوع محوری در ارائه آموزش به محصلان یاد کرده و در گفت و گو با «رسالت» می گوید: «مهمترین عامل فرونشست در استان فارس، کشاورزی و استخراج آب از ذخایر آب زیرزمینی است و راهکار برون رفت از آن مدیریت برداشت و حداقل ثابت نگه داشتن سطح آب زیرزمینی است، برای اصلاح این روند و تغییر در باورها و نگرش ها، آموزش سهم بسزایی دارد. شاید اگر مدیران ارشد در زمان نوجوانی به خوبی آموزش دیده و آگاه می شدند، اکنون مسئله فرونشست زمین به نقطه فعلی نمی رسید.»

دانش آموزان در آینده تصمیمات درستی را اتخاذ می کنند

قربانی خاطرنشان می کند: «استان فارس پس از خراسان رضوی بیشترین جمعیت دانش آموزی را دارد و از نظر مناطق آموزشی، رتبه اول در کشور را به خود اختصاص داده و در تمام ۶۰ منطقه آموزشی این استان، به منظور آموزش سوادآبی، جشنواره ها و کارگاه های متعددی برگزار کردیم و مستندات و مشاهدات میدانی نشان می دهد، در

فرهنگسازی مدیریت مصرف آب تغییرات مثبتی رخ داده و دانش آموزان همانند طرح های همیار پلیس و همیار بهداشت، توانسته اند خانواده ها را با خود همراه کرده و محدودیت منابع آبی را گوشزد کنند. البته این گونه طرح ها در بلندمدت نتیجه می دهد و دانش آموزان می توانند در بزرگسالی به هنگام تصمیم گیری و سیاست گذاری در سطح کلان دخالت داشته و سیاست ها و تصمیمات درستی را اتخاذ کنند.»

عبدالله اسکویی، مدیرکل اسبق روابط عمومی شرکت مدیریت منابع آب ایران نیز درباره این طرح و اهمیت اجرای آن به «رسالت» می گوید: «موضوع تربیت نسل ها از سنین کودکی به لحاظ علمی و تجربی امری به اثبات رسیده است و طرح دانش آموزی نجات آب با همین هدف آغاز به کار کرد، طرحی منحصربه فرد که به دنبال آموزش های مستمر و دائمی است و دانش آموزان در طول ۹ ماه حضور در مدرسه، با این طرح در ارتباط ند. پیش از شروع آموزش ها، میزان آگاهی و اطلاعات دانش آموزان در این مورد که «آیا می دانند در یک منطقه خشک زندگی می کنند و منابع آب آنها محدود است»، «آیا راه های تأمین آب در منطقه خود را می شناسند و چگونگی تأمین آب منطقه آنها و آشنایی با راه های استفاده درست از آب» مورد سنجش و ارزیابی قرار می گیرد، پس از آن، آموزش ها شروع می شود. نکته مهم این است که پس از آموزش نیز، میزان اطلاعات دانش آموزان اندازه گیری می شود، بنابراین طرح مذکور قابل اندازه گیری است، البته سنجش کارهای فرهنگی دشوار است، اما به هرتقدیر این اقدام را با همکاری مشاوران مختلف انجام دادیم و براساس آمارها بین ۵ تا ۷ درصد اطلاعات دانش آموزان درباره آب افزایش یافته و مشخصا بعد و رقم قابل استناد است.»

لزوم تربیت نسلی آگاه و مسئول

اسکویی عنوان می کند: «آموزش ها در این طرح از حالت نمایشی و صرفا دولتی و بوروکراتیک خارج شده و از همان ابتدا به دنبال آموزش های عمیق بودیم و انتظارهم نداشتیم که بلافاصله در رفتار مصرفی دانش آموزان تغییری ایجاد کند، چراکه این مسئله در درازمدت محقق می شود، اما برای استفاده صحیح از آب، به دنبال تربیت نسلی آگاه و مسئول هستیم، باتوجه به اینکه مخاطبان ما در این طرح، دانش آموزان بالای ۱۵ سال هستند، آنها ۱۰ سال بعد در گوشه ای از کشور، مسئولیتی را به عهده گرفته و می توانند بسیاری از مسائل بخش آب را حل کنند.»

پایه و اساس فرهنگسازی، آموزش در سطح مدارس است و اگر این اقدام به درستی شکل بگیرد، استفاده ما از منابع آب و انرژی بهینه شده و با همین منابع آب محدود می توانیم، مصارف موجود را تأمین و چالش های فعلی را کاهش دهیم. حمیدرحمانی، معاون دفتر برقابی شرکت مدیریت منابع آب براین عبارت تأکید دو

گفت و گو با «رسالت» عنوان می کند: «آموزش در سطح مدارس، باعث فرهنگسازی شده و دانش آموزان آموزه های خود را به خانواده ها نیز منتقل می کنند، اقدامی که می تواند برای مدیریت و بهینه سازی مصرف آب در آینده مؤثر باشد. البته در مباحثی که با فرهنگسازی گره خورده، نمی توان در بازه زمانی کوتاه مدت تغییر مشخصی را در رفتار شهروندان برای بهره برداری از منابع آب مشاهده کرد. در طرح سوادآبی قرار بود شرکت های آب منطقه ای با حضور در مدارس و براساس یک برنامه مشخص، دانش آموزان مقطع متوسطه اول را به صورت ویژه با مباحث آبی آشنا کنند، این اقدام در ادامه به گنجاندن یک واحد درسی به نام انسان و محیط زیست در سال اول متوسطه دوم منجر شد تا مباحث مرتبط با منابع آب به ویژه منابع آب زیرزمینی به صورت رسمی تدریس و دانش آموزان بیشتر با این موضوع آشنا شوند.»

بالغ بر نیمی از آب مصرفی در کشور از منابع آب زیرزمینی است، از حدود یک میلیون و ۲۴ هزار چاه حفر شده برای استخراج آب زیرزمینی در کشور، مجموع چاه های غیرمجاز کشور به حدود ۴۲۲ هزار حلقه رسیده که از این تعداد ۱۶۰ هزار حلقه چاه بعد از سال ۸۵ حفر شده است. در این میان، سهم کشاورزی هم شایان توجه است و از مجموع حدود ۶۰۱ هزار حلقه چاه دارای پروانه و مجاز، ۵۰۰ هزار حلقه مربوط به بخش کشاورزی است. وزارت نیرو در گزارشی اعلام کرده ۸۷ درصد مصرف سالانه کشور از آب های زیرزمینی به کشاورزی اختصاص دارد. هرچند در سال های اخیر بارها و بارها از سوی پژوهشگران حوزه آب درباره استفاده بی رویه از منابع آب زیرزمینی هشدار داده شد، اما با بی نتیجه بودن این هشدارها، شاهد استفاده ۵۵ درصدی از این منابع هستیم؛ منابعی که کمبود آنها مدت ها از جمله دلایل اصلی فرونشست زمین بوده است. این ها مواردی است که به گفته رحمانی برای دانش آموزان در قالب طرح سوادآبی تشریح می شود. معاون دفتر برقابی شرکت مدیریت منابع آب در ادامه توضیح می دهد: «بخش کشاورزی با رندمان ۳۴ درصدی مهمترین مصرف کننده آب است، وقتی آب را با چنین راندمانی مصرف می کنید، عملا حدود ۶۷ درصد آن را دور می ریزید. چنانچه بهینه سازی مصرف اتفاق بیفتد، حتی اگر ۱۰ درصد در مصرف آب کشاورزی صرفه جویی کنیم، حدود ۹ یا ۱۰ میلیارد مترمکعب آب کمتر مصرف می شود و از این طریق می توان بسیاری از کمبودها را در سایر بخش ها تأمین کرد.

در بهینه سازی و افزایش راندمان آب، بخش کشاورزی و سپس شرب بیشترین تأثیر را دارند. درست است که مصرف آب شرب ما حدود ۷-۶ میلیارد مترمکعب است و در سرجمع کشور چندان تأثیرگذار نیست، ولی منابع آب شرب محدودند. وقتی آب شرب کم است، باید همان را نیز بهینه مصرف کرد. شاید ۱۴۰ لیتر در روز سرانه مصرف هر شخص در مناطق شهری باشد، ولی اکنون در برخی از ساختمان ها این حجم به حدود ۴۰۰ لیتر در روز می رسد. از سوی دیگر شهرسازی، توسعه کشاورزی و صادرات و واردات محصولات ما باید منطبق بر منابع آبی باشد و همه بخش ها، نقش خود را در مصرف بهینه آب ایفا کنند.»

بد مصرفی آب، لزوما در عدم آگاهی ریشه ندارد

رحمانی به این مسئله هم معتقد است که بیش مصرفی و استفاده ناصحیح از آب در کشور ما لزوما ریشه در عدم آگاهی ندارد. اغلب شهروندان از مسئله کمبود آب و چالش های کشور در حوزه محدودیت منابع آبی به خوبی آگاهند و آنهایی که در شهرهای محل سکونت خود به شدت با کمبود آب شرب مواجهند، می دانند وضعیت به چه صورت است، اما اطلاعات و آگاهی آنان تغییری در رفتار مصرفی شان ایجاد نکرده است و فعلا فرهنگسازی بیشتر در مرحله ذهنی انجام شده و به مرحله عملی نرسیده است.»

با این وجود، معاون دفتر برقابی شرکت مدیریت منابع آب از این مسئله ابراز خرسندی می کند که «وضعیت بغرنج آب به یک چالش ذهنی تبدیل شده و بخشی از دغدغه عمومی جامعه می تواند ناشی از اجرای طرح سوادآبی در مدارس باشد.»

تغییر در رفتار مصرفی دانش آموزان

موضوعی که مریم عابدینی، نماینده و رابط طرح سوادآبی در سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی آن را نقطه ای امیدوارکننده توصیف و در گفت و گو با «رسالت» مطرح می کند: «این طرح اثربخش بوده و با کمک دانش آموزان فرهنگسازی اصلاح الگوی مصرف آب و همچنین شناخت منابع آبی و حفظ و حراست از آن تنها در سطح مدرسه محدود نمانده، بلکه خانواده هم تا حدودی آگاه شده اند. بنابراین تهیه بسته های متنوع آموزشی و اطلاع رسانی موجب شده خانواده ها و دانش آموزان با آب و فرآیندهای آن آشنا شده و رابطه متقابل آن را با جامعه پیرامون شان درک کنند. در عین حال برخلاف مسئولان متوجه شده اند که سازگاری با کم‌آبی فقط اجرای پروژه های سدسازی و انتقال آب نیست، بلکه افزایش دانش و تغییر نگرش های قبلی در مورد آب و جایگزین کردن نگرش های جدید است.»

عابدینی تغییر در رفتار مصرف آب را نیز مهم دانسته و بیان می کند: «تحقیقی در خصوص شاخص ارزیابی سطح سواد آب شرب شهری در ۳۱ مرکز استان در چین انجام شده که نشان می دهد نمره سواد آب نسبتا بالا است، اما نمره رفتار آب نسبتا پایین است، از این رو سعی شده آموزش ها صرفا به شکل تئوری نباشد، تا در رفتار مصرفی دانش آموزان متناسب با سوادی که در حوزه آب کسب می کنند، تغییراتی ایجاد شود. نکته حائز اهمیت دیگر این است که به عنوان مثال در بسیاری از جوامع شهری، ۳۰ تا ۵۰ درصد از کل آب فرآوری شده برای آبیاری باغچه های خانگی مصرف می شود که مردم نمی خواهند از آن دست بکشند؛ سواد آبی در سطح آموزش به مردم یعنی انتقال دانش برای به کارگیری تکنیک های کاهش مقدار آب مصرفی برای آبیاری، آموزش برای جمع آوری آب باران و کاهش نیاز به آب شهری و استفاده از الگوی کشت و آموزش و مشارکت در حفظ منابع با استفاده درست است. از طرفی مردم در حالی به راحتی غذا را تبدیل به زباله می کنند که نمی دانند چگونه باعث اتلاف آب، افزایش انتشار گازهای گلخانه ای و تسریع تغییرات آب و هوایی می شوند و این کار چگونه بر کل اکوسیستم تأثیر منفی می گذارد، خوشبختانه در کتاب های درسی موضوع آب پنهان ذکر شده و بازخوردهای مثبتی دریافت کرده ایم.»

آگهی تجدید مزایده

واگذاری ۳۰/۸۷ متر مربع زمین نهر متروکه واقع در آفتاب ۳۶ جنب پلاک ثبتی شماره ۳۶۴۱ فرعی از ۵۲ اصلی

۱- موضوع تجدید مزایده: فروش ۳۰/۸۷ متر مربع زمین نهر متروکه واقع در آفتاب ۳۶ جنب پلاک ثبتی شماره ۳۶۴۱ فرعی از ۵۲ اصلی ۲- نرخ پایه کارشناسی ۰۰۰/۰۰۰/۹۰۰/۱۳ ریال ۳- مبلغ تضمین شرکت در تجدید مزایده ۰۰۰/۰۰۰/۱۷۰/۴ ریال ۳- نوع تضمین شرکت در تجدید مزایده : ضمانتنامه بانکی در وجه شهرداری آمل و یا وجه نقد به حساب شماره ۰۱۱۵۷۸۶۲۴۶۰۰۵ نزد بانک ملی به نام شهرداری آمل ۴- مهلت و محل دریافت اسناد تجدید مزایده از تاریخ انتشار آگهی نوبت دوم به مدت ۵ روز – سامانه تدارکات الکترونیک دولت ۵- تاریخ و زمان بارگذاری اسناد در سامانه : ساعت ۱۹ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۲/۸/۸ -۶- تاریخ کمیسیون : ساعت ۱۴/۳۰ روز سه شنبه مورخه ۱۴۰۲/۸/۹ ۷- سایر جزئیات و اطلاعات در اسناد مزایده قید شده است. ۸- برای اطلاعات بیشتر به سامانه تدارکات الکترونیک دولت و سایت شهرداری آمل به آدرس www.amol.ir رجوع گردد.

نمابر: ۴۴۲۵۹۴۹۷-۰۱۱ تلفن ۴۴۲۲۹۰۰۱-۰۱۱

تاریخ انتشار ۱۴۰۲/۷/۸
خ ش ۱۴۰۲/۷/۸

علی داودی شهردار آمل

شهرداری کاشان

آگهی مناقصه عمومی شماره ۱۴۰۲/۱۰۱/۰۵

نوبت اول

شهرداری کاشان در نظر دارد نسبت به عملیات رفع خطر از معابر خطرناک و احیاء گذرها در سطح منطقه یک مطابق به شرح خدمات مندرج در اسناد و مدارک و شرایط مناقصه و قرارداد منضم از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نماید.

کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت و تحویل اسناد مناقصه تا بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.

متقاضیان شرکت در مناقصه در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهرسازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

مهلت دریافت اسناد حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۲/۷/۲۰ ،مهلت قبول پیشنهادات حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۲/۷/۳۰ و بازگشایی پاکتها در مورخ ۱۴۰۲/۸/۱ خواهد بود.

تضمین شرکت در مناقصه مبلغ ۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ (یک میلیارد) ریال به صورت ضمانتنامه بانکی با اعتبار حداقل سه ماهه یا سپرده نقدی در وجه سپرده شهرداری کاشان نزد بانک ملت مرکزی

- هرگاه برندگان اول تا سوم مناقصه، حاضر به عقد قرارداد در مهلت مقرر نشوند، سپرده شرکت در مناقصه ایشان به ترتیب ضبط خواهد گردید.
- شهرداری در رد یا قبول هریک از پیشنهادها مختار است.
- سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه درج شده است.

تلفن: ۵۵۲۳۸۰۰۰ (۰۳۱)

تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۲/۷/۸
تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۲/۷/۱۸
خ ش ۱۴۰۲/۷/۸

شهردار کاشان – کیومرث محمدپور

فراخوان تجدید مناقصه عمومی یک مرحله ای

تهیه مصالح ، حمل ، پخش و اجرای آسفالت معابر سطح شهر خواجوشهر سال ۱۴۰۲

شهرداری خواجوشهر در نظر دارد تجدید مناقصه عمومی خدمات (شرح مختصر، تهیه مصالح، حمل، پخش و اجرای آسفالت معابر سطح شهر خواجوشهر سال ۱۴۰۲ به شماره ۲۰۰۲۰۹۱۱۰۹۰۰۰۰۰۵ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری تجدید مناقصه از دریافت اسناد تجدید مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در تجدید مناقصه محقق سازند.

تاریخ انتشار اسناد تجدید مناقصه در سامانه مورخ ۱۴۰۲/۷/۸ می باشد.

مهلت زمانی دریافت اسناد تجدید مناقصه از سایت: از تاریخ انتشار اسناد تجدید مناقصه تا ساعت ۱۸ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۲/۷/۱۷

مهلت زمانی ارائه پیشنهاد از تاریخ دریافت اسناد تجدید مناقصه تا ساعت ۱۹ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۲/۷/۲۹

زمان بازگشایی پاکتها: ساعت ۹ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۲/۷/۳۰

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد تجدید مناقصه و ارائه پاکتها

آدرس خواجوشهر بلوار امام خمینی (ره) شهرداری خواجوشهر و تلفن ۰۳۴۴۲۳۶۲۳۷۰

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه - مرکز تماس ۰۲۱۴۱۹۳۴

دفتر ثبت نام ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۲/۷/۸
تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۲/۷/۱۵
خ ش ۱۴۰۲/۷/۸

مجتبی محمودآبادی – شهردار خواجوشهر

آگهی تجدید مناقصه پروژه اجرای مرمت پل داوازده چشمه

آگهی تجدید مناقصه عمومی

دستگاه مناقصه گزار: شهرداری آمل

منابع تامین اعتبار: اعتبارات داخلی شهرداری

۱- موضوع تجدید مناقصه : اجرای پروژه مرمت پل داوازده چشمه – ۲- مبلغ برآورد : ۲۱/۸۵۴/۲۷۶/۱۴۲ ریال ۳- مبلغ تضمین شرکت در تجدید مناقصه ۱/۰۹۳/۰۰۰/۰۰۰ ریال ۴- نوع تضمین شرکت در تجدید مناقصه : ضمانتنامه بانکی در وجه شهرداری آمل و یا وجه نقد به حساب شماره ۰۱۱۵۷۸۶۲۴۶۰۰۵ نزد بانک ملی به نام شهرداری آمل ۵- مهلت و محل دریافت اسناد تجدید مناقصه از تاریخ انتشار آگهی نوبت دوم به مدت ۵ روز – سامانه تدارکات الکترونیک دولت ۶- تاریخ مهلت بارگذاری پیشنهاد در سامانه تدارکات الکترونیک دولت و ارسال به شهرداری آمل : ساعت ۱۹ عصر روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۸/۷ ۷- تاریخ تشکیل کمیسیون معاملات : ساعت ۱۴/۳۰ روز دوشنبه مورخ ۸۱۴۰۲/۸/۸- سایر جزئیات و اطلاعات در اسناد تجدید مناقصه درج گردیده است. ۹- برای اطلاعات بیشتر به سامانه تدارکات الکترونیک دولت و سایت شهرداری www.amol.ir رجوع گردد.

نمابر: ۴۴۲۵۹۴۹۷-۰۱۱ تلفن ۴۴۲۲۹۰۰۱-۰۱۱

تاریخ انتشار ۱۴۰۲/۷/۸ خ ش ۱۴۰۲/۷/۸

علی داودی شهردار آمل